

موافقان و منتقدان درباره طرح جدید تغذیه دانشجویی برای نیمسال آینده تحصیلی چه می گویند؟

تغذیه دانشجویان با پول توجیبی به جای صرف غذا

مهم‌ترین تغییری که این طرح ایجاد می کند، رفع چالش‌های مالی دانشگاه‌ها با پیمانکاران خواهد بود. اما موضوعاتی مانند کیفیت غذا و سایر مسائل مرتبط با نظارت بر ارائه خدمات همچنان از مواردی است که دانشگاه‌ها با آن درگیر خواهند بود

دانشگاه‌ها خودشان متولی کامل حوزه تغذیه بودند؛

به این معنا که تمامی کارکنان سلف سرویس و رستوران‌ها از نیروهای دانشگاه محسوب می شدند و دانشگاه به‌طور مستقیم مسئول تهیه، طبخ و توزیع غذا بود.

به‌تدریج، مدل ارائه خدمات تغییر کرد و رستوران‌های مکمل در کنار رستوران‌های اصلی دانشگاه شکل گرفتند. در این ساختار، رستوران اصلی با دانشگاه قرارداد داشت و رستوران‌های مکمل نیز به‌عنوان گزینه‌های رقیب درون دانشگاه فعالیت می‌کردند. در این مدل، دانشجو می‌توانست با استفاده از یارانه‌ای که دریافت می‌کرد، علاوه بر رستوران اصلی، از رستوران‌های مکمل نیز غذای مورد نظر خود را تهیه کند.

در طرح تغذیه نوین، رستوران‌ها عملاً همان نقشی را ایفا می‌کنند که پیش‌تر رستوران‌های مکمل داشتند، با این تفاوت که دیگر بوجه در اختیار دانشگاه قرار نمی‌گیرد. در این مدل، دانشگاه صرفاً نقش نظارتی دارد و رستوران‌های مورد تأیید خود را به صندوق رفاه دانشجویان معرفی می‌کند. بنابراین این رستوران‌ها همچنان در دانشگاه فعالیت خواهند داشت و نقش نظارتی دانشگاه نیز حفظ می‌شود، اما مدیریت منابع مالی دیگر بر عهده دانشگاه نیست، البته هنوز برای قضاوت درباره موفقیت یا ناکامی این طرح زود است و باید منتظر اجرای آن ماند. با این حال، به نظر می‌رسد مهم‌ترین تغییری که این طرح ایجاد می‌کند، رفع چالش‌های مالی دانشگاه‌ها با پیمانکاران خواهد بود. اما موضوعاتی مانند کیفیت غذا و سایر مسائل مرتبط با نظارت بر ارائه خدمات همچنان از مواردی است که دانشگاه‌ها با آن درگیر خواهند بود.

میردهقان به پاسخ به این پرسش که با توجه به تفاوت قیمت غذا در شهرها و نرخ تورم، چه تضمینی وجود دارد که اعتبار پرداختی پاسخگوی هزینه واقعی تغذیه دانشجویان باشد و به‌صورت متناسب افزایش پیدا کند، بیان می‌کند: سازمان برنامه و بودجه، صندوق رفاه دانشجویان و سازمان امور دانشجویان همگی متعهد شده‌اند با توجه به شرایط تورمی کشور، اعتباری که در قالب این طرح در اختیار دانشجویان قرار می‌گیرد، متناسب با نرخ تورم افزایش یابد. این موضوع در جلسات متعدد، به‌ویژه با تأکید بر افزایش قیمت مواد غذایی، بارها مطرح شده و مسئولان نیز اطمینان داده‌اند که سازوکار لازم برای به‌روزرسانی این اعتبار در طرح پیش‌بینی شده است. نکته دیگر این است که میزان اعتبار پرداختی قرار نیست در همه شهرها یکسان باشد، بلکه متناسب با قیمت غذا و تفاوت هزینه‌ها در شهرهای مختلف تعیین خواهد شد. موضوع نرخ تورم و تغییرات قیمت در مناطق مختلف کشور نیز از مواردی بوده که در جلسات مطرح شده و مسئولان تأکید کرده‌اند این ملاحظات در اجرای طرح مدنظر قرار خواهد گرفت.

۲ هدف اصلی وزارت علوم از اجرای تغذیه نوین
او خاطر نشان می‌کند: در این طرح، موضوعاتی مانند سبد غذایی دانشجویان و کیفیت غذا از ابتدا مورد توجه قرار گرفته و سازمان امور دانشجویان و صندوق رفاه نیز متعهد شده‌اند این موارد در اجرای طرح لحاظ شود. از سوی دیگر، پیمانکارانی که قرار است غذای دانشگاه‌ها را تأمین کنند، باید به تأیید

دیدگاه‌های متفاوتی وجود دارد. برخی معتقدند بهتر بود این مدل ابتدا به‌صورت آزمایشی در چند دانشگاه اجرا می‌شد تا پس از بررسی مزایا، معایب و پیامدهای آن، درباره اجرای سراسری تصمیم‌گیری شود. گروهی دیگر نیز بر این باورند که تقویت و توسعه رستوران‌های مکمل می‌توانست گزینه مناسب‌تری نسبت به اجرای این طرح باشد. در نهایت، قضاوت درباره موفقیت یا ناکامی این مدل هنوز زود است و باید منتظر ماند تا سازوکار اجرایی دقیق آن به دانشگاه‌ها ابلاغ شود.

■ یارانه‌ای که به هزینه غذا نمی‌رسد
اما فعالان صنفی دانشجویی معتقدند مسئله صرفاً تغییر شیوه پرداخت یارانه نیست و اجرای این طرح، در صورت اصلاح نشدن، می‌تواند پیامدهایی فراتر از حوزه تغذیه داشته باشد. محمد مهدی بهرامی، فعال صنفی دانشجویی دانشگاه علامه طباطبائی در گفت‌وگویی با انتقاد از طرح جدید وزارت علوم در حوزه تغذیه دانشجویان، می‌گوید: توجیه مسئولان این است که این طرح برای حفظ کرامت دانشجویی، افزایش کیفیت و تنوع غذایی اجرا می‌شود، اما آنچه در عمل مشاهده می‌کنیم با این ادعاها همخوانی ندارد. اگر همان سیستم قبلی با نظارت مناسب، حفظ کیفیت غذا و ایجاد تنوع در وعده‌های غذایی مدیریت می‌شد، هیچ‌کس اعتراضی نداشت. تجربه سال گذشته نیز نشان داد دانشگاه‌هایی که نظارت بهتری بر پیمانکاران داشتند، با اعتراض جدی نسبت به کیفیت غذا مواجه نبودند؛ در مقابل، بسیاری از دانشگاه‌های شهرهای کوچک با مشکلات جدی در کیفیت غذا روبه‌رو بودند.

او با بیان اینکه اعتبار در نظر گرفته‌شده با هزینه‌های واقعی زندگی دانشجویی تناسب ندارد، اظهار می‌کند: برای نمونه، در دانشگاه علامه طباطبائی هزینه یک وعده غذا تقریباً معادل کل اعتباری است که قرار است در طول یک روز به دانشجو اختصاص داده شود. بنابراین این اعتبار نه‌تنها کافی نیست، بلکه برای دانشجویان شهرهای بزرگی مانند تهران نوعی بی‌توجهی به شرایط واقعی آنان محسوب می‌شود.

شاید در شهرهای بزرگی مانند تهران میان پیمانکاران غذا رقابت وجود داشته باشد، اما در بسیاری از شهرهای کوچک چنین رقابتی اساساً وجود ندارد و اجرای این طرح می‌تواند مشکلات بیشتری برای دانشجویان آن دانشگاه‌ها ایجاد کند. این فعال صنفی دانشجویی ادامه می‌دهد: دانشگاه‌ها در دوره روزانه همواره اعلام می‌کنند بخشی از خدمات ازجمله خوابگاه و تغذیه را به دانشجو ارائه می‌دهند و به همین دلیل هنگام آزادسازی مدرک، هزینه مربوط به این خدمات را مطالبه می‌کنند. حال اگر قرار باشد بخشی از این خدمات حذف یا به شکل دیگری ارائه شود، این پرسش مطرح است که چرا همچنان همان مبالغ برای آزادسازی مدرک از دانشجویان دریافت شود. دانشگاه همچنان هزینه‌های پرسنلی، زیرساختی و مواد اولیه را پرداخت می‌کند، بنابراین مشخص نیست چگونه اعتباری که قرار است به‌طور مستقیم به دانشجو پرداخت شود، به چنین ارقام محدودی رسیده است. این موضوع باید از سوی مسئولان شفاف‌سازی دقیق شود.

■ چالش اقتصاد تغذیه دانشجویی
بهرامی با انتقاد از منطق اقتصادی طرح جدید تغذیه دانشجویان می‌گوید: مسئولان تصور می‌کنند دانشجویان متوجه ایجاد این تصمیم نمی‌شوند، در حالی که روشن است خرید عمده مواد غذایی از طریق مناقصه، به‌مراتب ارزان‌تر از خرید خرد توسط دانشجو از بازار آزاد است. این پرسش مطرح می‌شود که چگونه ممکن است دانشگاه با خرید عمده، هزینه بیشتری نسبت به پرداخت مستقیم اعتبار به دانشجو متحمل شود؟ اینکه عنوان شود این طرح برای جلوگیری از هدررفت غذا یا حفظ کرامت دانشجویان اجرا می‌شود، برای جامعه دانشجویی قانع‌کننده نیست. اگر وزارت علوم با کمبود بودجه روبه‌رو است، بهتر است این موضوع را شفاف اعلام کند؛ حتی اگر به معنای کاهش ظرفیت پذیرش دانشجو در یک یا چند نیمسال باشد، اما نباید کیفیت خدمات رفاهی و تغذیه دانشجویان قربانی کمبود منابع شود.

وی با اشاره به قیمت غذا در بازار اضافه می‌کند: امروز حتی در مراکز عرضه غذای اقتصادی نیز قیمت یک پرس زرشک‌پلو با مرغ حدود ۴۵۰ هزار تومان است. با اعتباری که برای وعده شام در نظر گرفته شده، دانشجو امکان تهیه چنین غذایی را ندارد. در این شرایط، دانشجو ناچار می‌شود برای وعده شام به غذاهای ارزان‌قیمتی مانند ماکارونی، فلافلا یا کوکو اکتفا کند و امکان برخورداری از یک رژیم غذایی مناسب را از دست می‌دهد. از طرفی برآوردها نشان می‌دهد یک دانشجوی خوابگاهی، بدون در نظر گرفتن هزینه خوابگاه، ماهانه حدود ۹ تا ۱۲ میلیون تومان برای حداقل هزینه‌های تغذیه و زندگی نیاز دارد که با نظر گرفتن دیگر مخارج، این رقم به حدود ۱۳ تا ۱۴ میلیون تومان می‌رسد. اگر دیگر هزینه‌های ضروری دانشجو نیز محاسبه شود، هزینه ماهانه زندگی به حدود ۲۰ میلیون تومان خواهد رسید. در چنین شرایطی، اعتباری که برای طرح جدید در نظر گرفته شده، فاصله زیادی با هزینه‌های واقعی زندگی دانشجویی دارد.

خبر

طرح جدید بهزیستی

اعزام «پرستار کودک» به خانه چندقلوها

مدیرکل دفتر امور خانواده و بانوان سازمان بهزیستی کشور از اجرای آزمایشی طرح «مراقب همراه خانواده‌های دارای فرزند چندقلو» خبر داد. مریم خاک‌رنگین در گفت‌وگو با ایسنا با اشاره به اینکه تولد چندقلوها اگر چه نعمتی بزرگ برای خانواده‌هاست، اما مسئولیت‌های مراقبتی سنگینی را نیز به همراه دارد، بیان کرد: سازمان بهزیستی برای نخستین بار مدل تخصصی «مراقب همراه» را طراحی کرده تا با حضور نیروهای آموزش دیده در کنار خانواده، بخشی از این بار مراقبتی کاهش یابد. این طرح در سال ۱۴۰۵ به صورت آزمایشی در مرحله نخست در استان‌های تهران، فارس، خوزستان، خراسان رضوی، اصفهان و گلستان و پس از ارزیابی نتایج، در دیگر استان‌ها به اجرا درمی‌آید. خاک‌رنگین گفت: در اولویت نخست، خانواده‌های دارای فرزند سه‌قلو و بیشتر زیرپوشش سازمان بهزیستی، سپس خانواده‌های دارای فرزند دوقلو یا خانوار پنج نفره و بیشتر و دیگر خانواده‌های دارای فرزند چندقلوی زیر ۶ سال مشمول دریافت خدمات خواهند بود. همچنین در صورت وجود ظرفیت، خانواده‌های دارای فرزند چندقلوی غیر زیرپوشش نیز می‌توانند از خدمات این طرح بهره‌مند شوند. هزینه خدمات برای خانواده‌های زیرپوشش از محل اعتبارات حمایتی سازمان بهزیستی تأمین می‌شود. پرداخت‌ها براساس ساعات حضور انجام می‌شود. تعرفه خدمات برای خانواده‌های زیرپوشش برای دوقلوها ۲۰۰ هزار تومان، سه‌قلوها ۲۵۰ هزار تومان و چهارقلو و بیشتر ۵۰۰ هزار تومان به ازای هر ساعت بوده و برای خانواده‌های غیر زیرپوشش نیز تعرفه‌ها به ترتیب ۴۵۰، ۳۰۰ و ۲۰۰ هزار تومان در هر ساعت تعیین شده است.

وزیر آموزش و پرورش:

۵۰ هزار مدرسه در مسیر هوشمندسازی قرار دارند

به گفته وزیر آموزش و پرورش ۵۰هزار مدرسه در مسیر هوشمندسازی قرار دارند. به گزارش فارس، علیرضا کاظمی از انجام مطالعات گسترده ۶ ماهه در حوزه فناوری‌های نوین آموزشی با مدیریت و راهبری رئیس جمهور و رسیدن به

الگوی جدید برای هوشمندسازی کلاس‌های درس خبر داد. وی گفت: در الگوی جدید از نمایشگرهای هوشمند مجهز به اینترنت، شبکه‌های تعاملی، نرم‌افزارهای مبتنی بر هوش مصنوعی، محتوای آموزشی متنوع و آزمایشگاه‌های الکترونیکی استفاده می‌شود که ظرفیت‌های جدیدی را برای فرایند یاددهی و یادگیری در کلاس درس ایجاد می‌کند و همزمان می‌تواند به‌عنوان تخته کلاس نیز مورد استفاده قرار گیرد. تاکنون هزار نمونه از این تجهیزات در اختیار آموزش و پرورش قرار گرفته است.

یک مسئول جمعیت هلال‌احمر:

محموله دارویی بیماران دیالیزی از دست دزدان دریایی آزاد شد

معاون امور بین‌الملل حقوق بشردوستانه جمعیت هلال‌احمر از آزادی محموله دارویی کشتی «توسکا» خبر داد. به گزارش مهر، راضیه عالی‌شوندی اظهار کرد: این کشتی که ۳۱ فروردین امسال حامل اقلام و تجهیزات مورد نیاز بیماران دیالیزی بود، توسط دزدان دریایی آمریکایی توقیف شده و پس از ۹۵ روز، با پیگیری‌های مستمر هلال احمر در مجامع بین‌المللی و بشردوستانه، محموله آن آزاد و به کشور منتقل شد.وی افزود: در این مدت، جمعیت هلال احمر با مکاتبات و پیگیری از طریق ۱۷ نهاد بین‌المللی و بشردوستانه، روند آزادی این محموله را دنبال کرد که سرانجام به نتیجه رسید.

اقلام موجود در این محموله شامل مواد اولیه و لوازم موردنیاز تولید تجهیزات درمانی دیالیز است که پس از طی مراحل تولید، به محصول نهایی تبدیل شده و در اختیار بیماران قرار می‌گیرد.

عضو هیئت مدیره انجمن داروسازان ایران:

فروش اینترنتی دارو فعلاً ممنوع است

عضو هیئت مدیره انجمن داروسازان ایران درباره تازه‌ترین تصمیمات برای فروش اینترنتی دارو توضیحاتی داد.

به گزارش مهر، هادی احمدی در برنامه تلویزیونی کشیک سلامت گفت: ۲۳ خرداد ۱۴۰۵، بخشنامه‌ای از سوی سازمان غذا و دارو به داروخانه‌ها ابلاغ شد که در جریان فروش اینترنتی دارو قرار بگیرند.وی افزود: پس از ابلاغ این بخشنامه، در تاریخ ۲۱ تیر ۱۴۰۵، نخستین کارگروه مشترک با حضور وزیر بهداشت و ارتباطات تشکیل شد و روند اجرای بخشنامه مورد بحث و بررسی قرار گرفت.احمدی ادامه داد: این کارگروه برای نوشتن دستورالعمل‌ها تشکیل شد و هنوز قابلیت اجرایی پیدا نکرده است. بنابراین، فروش اینترنتی دارو فعلاً ممنوع است.

